

Ηθική έξαρση για τους Παμμεγίστους Ταξιάρχες, στην οδό Στησιχόρου, στην καρδιές των Αλέξανδρου και Γεώργιου Υψηλάντη!

/ [Γνώμες](#)

Ανείπωτη κατάνυξη σήμερα Παρασκευή 8-11-24, για την εορτή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών μας, στο ομώνυμο εκκλησάκι της οδού Στησιχόρου 6, του Αμαλίου Ορφανοτροφείου, στο Κολωνάκι, αλλά και συγκίνηση για τα βαρύτιμα ηθικά «κειμήλια» που φυλάσσονται στον ιστορικό ναΐσκο. Τις καρδιές σε χρυσή θήκη και αργυρή αντιστοίχως λήκυθο, των Αλέξανδρου και Γεωργίου Υψηλάντη, πρωτοκορυφαίων αγωνιστών της ελληνικής επανάστασης και της εθνικής μας

παλιγγενεσίας. Των έξοχων ηθικών αγωνιστών και προτύπων ανιδιοτέλειας, της ελληνικής ελευθερίας, που θυσίασαν την ζωή και την περιουσία τους, για το γένος και δεν φείσθηκαν κανενός κόπου και ηθικού πόνου για την Ελλάδα. Πραγματικοί αρχάγγελοι της ελευθερίας της πατρίδος και όχι τυχαία οι καρδιές τους, φυλάσσονται στον ναό των αρχαγγέλων της Ορθοδοξίας μας, Στρατηγών Μιχαήλ και Γαβριήλ.

- Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Ο αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας Αλέξανδρος, είχε δώσει εντολή με τον θάνατό του, να βγάλουν την καρδιά από το σώμα του και να την στείλουν στην Ελλάδα. Αρχικά η καρδιά του εστάλη από τον αδελφό του Γεώργιο το 1843 στην Μητρόπολη των Αθηνών, που τότε ήταν η Αγία Ειρήνη της οδού Αιόλου. Εν συνεχεία το 1847 με τον θάνατό του Γεωργίου, η σύζυγός του Μαρία Μουρούζη, που διετέλεσε και πρώτη πρόεδρος του Αμαλίου Ορφανοτροφείου, μετέφερε τις καρδιές των Αλέξανδρου και Γεωργίου Υψηλάντη, στο εκκλησάκι του Ορφανοτροφείου, στην συμβολή των οδών Στησιχόρου 6 και Λυκείου.

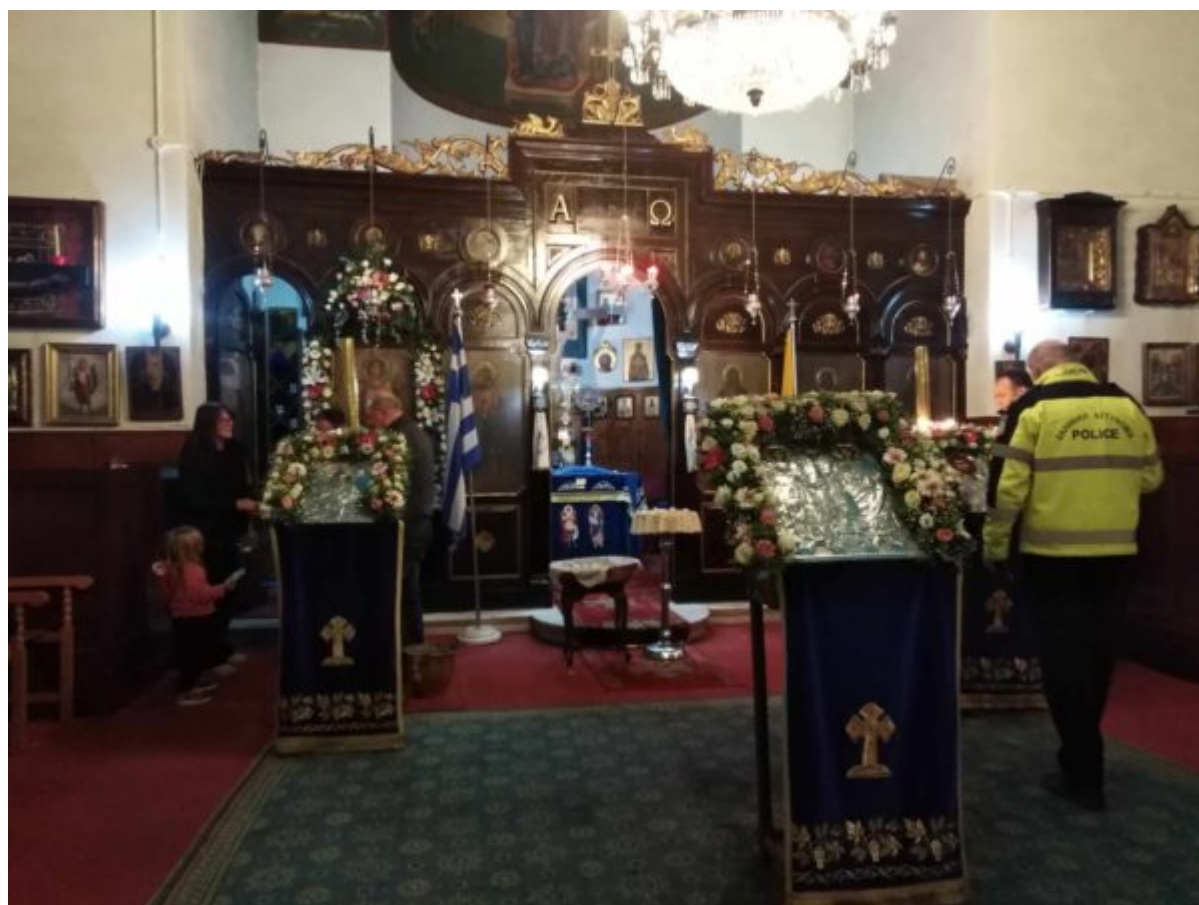

Λαμπροστόλιστη η πανέμορφη εκκλησία έτσι σήμερα των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στην οδό Στησιχόρου, μέσα στη βυζαντινή πορφύρα, αλλά και τις γαλανόλευκες σημαίες μας, με έκδηλη σε κάθε σημείο της, την αγάπη και την ηθική φροντίδα του προϊσταμένου της, ακαταπόνητου πατρός Στυλιανού Μαρκαντώνη, εδέχετο κατά διαστήματα πλήθος κόσμου, που έσπευδαν να προσευχηθούν στην ιερή μνήμη των αρχαγγέλων μας, προστατών συνάμα και της Πολεμικής Αεροπορίας μας, αλλά και να αρδεύσουν την ηθική αύρα της παλιγγενεσίας μας, από την καθόλα τιμητική φύλαξη στο ναό, των καρδιών των αδελφών Υψηλάντη. Σε ότι αφορά τους αρχαγγέλους μας, κατά την χριστιανική παράδοση οι άγγελοι είναι δημιουργίες του Θεού, που μέλημά τους έχουν, να δοξάζουν τον ύψιστο, να μεταφέρουν τις θείες βουλές του και να εκτελούν τις εντολές του. Την παρουσία των αγγέλων μαρτυρά τόσο η Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη), όσο και η χριστιανική παράδοση. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός, ότι άγγελοι ήσαν και δαίμονες, που

απώλεσαν την θέση τους δίπλα στο Θεό, επειδή καταπάτησαν τις εντολές του. Σε ότι αφορά τον χρόνο παρουσίας των αγγέλων, δεν υπάρχουν ακριβείς πληροφορίες στην Αγία Γραφή.

Ωστόσο οι μεγάλοι πατέρες της εκκλησίας μας, Γρηγόριος Νανζιανζηνός, Ιωάννης Δαμασκηνός κ.α. υιοθετούν την άποψη, ότι οι άγγελοι, υπήρχαν προτού πλαστεί ο κόσμος. Σχετικά με την φύση των αγγέλων, οι πατέρες της εκκλησίας μας δέχονται, ότι έχουν σώματα λεπτά, αιθέρια και άφθαρτα (Μέγας Αυγουστίνος, Γρηγόριος ο Θεολόγος, Ωριγένης, Τερτυλιανός), με την παράλληλη όμως ασώματη φύση τους, η οποία είναι αλώβητη και απρόσβλητη, από την φθορά και τον θάνατο, την οποία υφίσταται το ανθρώπινο σώμα. Το πλήθος των αγγέλων είναι άπειρο. Στην Αγία Γραφή, αναφέρεται «μυριάδα αγγέλων» και «χιλιάδες χιλιάδων». Πάραυτα μόνον τέσσερις αναφέρονται ρητά με το όνομά τους, οι : Μιχαήλ, Γαβριήλ, Ραφαήλ και Ουριήλ. Κατά τον Άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη, οι άγγελοι διίσταται σε τρεις τάξεις και εννέα τάγματα, κατεταγμένα ιεραρχικά.

Σεραφείμ, Χερουβεΐμ, Θρόνοι /Κυριότητες, Εξουσίες, Δυνάμεις/Αρχές, Αρχάγγελοι, Άγγελοι.

Από τους πιο γνωστούς μας αρχαγγέλους και Ταξιάρχες, είναι οι Μιχαήλ και Γαβριήλ, Ο Μιχαήλ είναι ο φύλακας - άγγελος του ιουδαϊκού λαού, δηλαδή του

χριστιανισμού. Όταν έλαβε χώρα η αποστασία του σατανά, ο Μιχαήλ αντιλήφθηκε την πτώση του και κάλεσε τις ουράνιες δυνάμεις, αφού αναφώνησε το «πρόσχωμεν», για να εξυμνήσουν με τους άλλους αγγέλους τον Θεό. Η λαϊκή μούσα θέλει τον αρχάγγελο Μιχαήλ, να είναι ψυχοπομπός, δηλαδή να είναι αυτός που παίρνει τις ψυχές, με τον θάνατο των ανθρώπων. Ο δε αρχάγγελος Γαβριήλ, παρουσιάζεται στην Παλαιά Διαθήκη, να κοινοποιεί τον χρόνο έλευσης του Μεσσία. Στην Καινή Διαθήκη τώρα, γίνεται αναφορά σε αυτό, μόνο στο Ευαγγέλιο του Λουκά, όπου προαναγγέλει στον Ζαχαρία την γέννηση του Ιωάννου του Προδρόμου, αναγγέλλει στην Παναγία την γέννηση του Χριστού από την ίδια, ενώ δίνει εντολή στους ποιημένες τα βράδυ της γέννησης του Χριστού στην Βηθλεέμ, να επισκεφθούν και να προσκυνήσουν τον θεάνθρωπο, σωτήρα του κόσμου.

Άφατη κατάνυξη λοιπόν για τους παμμέγιστους Ταξιάρχες μας Μιχαήλ και Γαβριήλ, προστατών των ελληνικών πτερών, στο κατανυκτικό εκκλησάκι της οδού Στησιχόρου, με τις φυλασσόμενες καρδιές των εξόχων ηθικά Αλέξανδρου και Γεώργιου Υψηλάντη, να μας υπομνίζουν το απαράγραπτο χρέος μας προς την πατρίδα, όπως με αυταπάρνηση, ανιδιοτέλεια και θυσιαστικότητα ως χριστιανοί μάρτυρες, το έπραξαν αυτοί!

Χρόνια Πολλά. Οι Άγιοι Ταξιάρχες, να έχουν εσάς και τις ευλαβείς οικογένειές σας, υπο την θεία σκέπη τους, αλλά και να προστατεύουν με τα φτερά τους, την ελληνική πατρίδα και δη τον Πολεμική Αεροπορία μας, που αγρυπνά διαρκώς, απέναντι στην εξωτερική επιβουλή.

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο των Παμμεγίστων Ταξιαρχών:

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπητῶν πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκτῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

